

ХАЛК КОТРОСИ

ТИЙ И Н Л А Р
Ҳ А М Ҳ И С О Б Д А
Б Ё Л С И Н

КПСС Марказий Комитети,
СССР Министрлар Совети
ВЦСПС ва ВЛКСМ Марказий
Комитетининг ишлаб чиқариш
резервларидан фойдаланишни
яхшилаш ҳамда халқ ҳўжали-
гага текамкорлик режими-
ни кучайтириш тўғрисидаги Хати
халқ назоратчилари олди-
га қатта вазифадан кўяди.

Районимиз назоратчилари бундан олдинги йилларда ҳам тежамкорликка ва моддий маблағлардан ишнинг кўзини биллиб фойдаланишга алоҳида эътибор бериб келганлар. Бундан буён ҳам тежамкорлик бизнинг шioriмиз бўлиб қолади.

Утган йили жомоатчилар кучи билан пахтанинги пунктирлардандай сақланаётганлиги, ҳужалиқларда социалистик мулкни асраш қай аҳволда эканлигини билан танишишди. Шуниси қувончлики, пахта пунктларида, айниқса, уруғлик пахтаи сақлаб аёло дармада экан. Истифолнинг ҳосилининг ҳаммасини усти бери жойларда сақланаётди. Лекин, колхоз ва совхозларда бу соҳада бир қатор камчиликлар борлигини очиб ташлашди.

ЁҶИЛҒИНИ
И С Р О Ф
ҚИЛМАНГ

Уш Чирчиқ районидаги Энгельс номидаги колхоз механизаторлари буюбей йили экинчи кампанияда ҳар жидатдаи шай ҳолда қишлоқ оқмоқда. Улар техника ремонтини биринчилар қатори ташаббус қийнаш. Техникани тез ва соғомондан чиқариш колхоз назоратчилари алоҳида жон қойиштириб. 37 қоник, 17 ҳайдов тракторлари, 16 та саялка ва бороналар ағрегалари фойдаланиша тайёр. Сурада: колхоз бош ижери Мелиной Қодинов (ўғида) билан зевно бошлиги Мухиддин Бухорбоев ўртоклар техника ремонтини сифатида яна бир текшириб қурмоқдалар.

В. Литвинов фотосн.

КАТТА РЕЗЕРВЛАР

Чунки, бу ерда иш илмий асос
да ташкил этилмаган.

Истеъмолчиларга жўрилатган махсусдоларнинг сифатига эътибор берилмаслигини натижа-сида ҳам катта зиён кўрүлмоқ-да, «Москва» совхози Ереван уумий овқатланиш корхонаси-га 55,3 тонна қарам жўнатган-эди. Аммо махсусдол сифати-паст бўлганлиги учун фақат 2250 килограмм қабул қилин-ди ҳолос. 50 тоннадан зиё-махсусдол эса нес-нобул бўлиб-кечди. 1-«Тошкент» совхози ҳам махсусдол сифатининг пас-лиги учун рекламациялар ола-япти.

Хўжасизлик ва боқи бегамликнинг зиёни бундан ҳам катта. Фақат оборот яшикларининг ўзига бултур Охунбобоев номли колхозда 54 минг, Ильяч номли колхозда 16 минг сўм сарфланган. Келес яшик базасида вагонлаб тахтачалар чириб ётибди. Буларга чек қўйилик.

Раён меҳнаткашлари беш йилликнинг якуниёли йилида зўр ғайрат билан меҳнат қилмоқдалар. Эртаги картошка ва сабзавот эғиш тугулланди. Хўжаликлар ва саноат корхоналарида резервлари ишга солишга ва ишлаб чиқаришни янги юксак суръатлар билан ривожлантириш учун умумхалқ юриши давом этаётёр. Бу юришнинг бошида назоратчилар — халқ бойлиги-бойлик қўшишининг асл жонқўчларни бормоқдалар.

Ж. САЪДУЛЛАЕВ,
халк назоратчиси.

ОБЛАСТЬ ХАЛҚ КОНТРОЛИ КОМИТЕТИДА

УРУҒНИНГ САРАСИ—ҲОСИЛНИНГ БАРАКАСИ

Қўқлам экиш кампанияси яқинлашиб келаётганлиги туфайли бу камчиликларни тезда бартараф этиш ва пахта тозалаш заводларида сифатли уруғлик чигит тайёрлаш колхоз-совхозлари ўз вақтида етказиб бериш тadbирлари қўрилган эди.

КЎЗБЎЯМАЧИЛИККА ЙЎЛ ҚЎЙМАНГ

КЎЗБЎЯМАЧИЛИККА ЙЎЛ КЎЙМАНГ

Область халд контрол комитетининг йилгилиши бу масала мукоама қилинди. Трестинг собиқ бошқарувчиси Аъзамов ва бош иянегери Смилянскийларга қатъи қаро бериш лозим эди. Бироқ Ўзбекистон ССР Қишлоқ Қурилиш министрлиги томонидан уларга қора қурилиб, пул жармамас солиналгани ҳисобга олиниб, оғоҳлангирин билан чексизлаштирилган қишлоқ сифери қишлоқ қурилиш қишлоқ бошқарувини қилиб тайинланган ёнов сўзга чиқиб ҳозирги пайтда қурилиш-мон-таж ишлариди бажарилмаган ишларини бажарилиди деб қўбў-бачилик қилиш ҳолларига қатъи қаро қўйиш учун зарур тадбирлар қўйилганлигини қайтди.

БИР ТАКЛИФ ҚИЙМАТИ

Б И Р Т А К Л И Ф К И Й М А Т И

Тошкент область кооперация савдоси бошқармасининг фаолиятини ўрганиш шуни кўрсатдики, мазкур бошқарма область матлубот жамияти системасида ортқича бўлиб қолган, у қўш ҳалларда воситачилик ролини бажаради. Бу бошқармани

Область кооператив савдоси бошқармаси саккиз ходимининг бир йиллик иш ҳақи 15 минг сўмни ташкил этади.

Область халқ контроли комитети мажлисида бу масала муҳокама қилинди ва КПСР Марказий Комитети, СССР Министрлар Советининг 1969 йил 13 октябрдаги Бошқарув аппарати тақомиллаштириш ва арзонлаштириш тadbirlari тўғрисидаги қарорига мувофиқ Тошкент область матбуот жамияти правленисига область кооператив савдоси бошқармасини туғатиш масаласини кўриб чиниш топширилди.

Раҳбарлиги «хўжа кўрсин»,
Машинани тиндирмас,
Тонгдан шомга қадар юрсин—
Бирор ишни тиндирмас.

Нояни ғамлар, кўзи тўймас,
Феъли бузуқ беғамнинг
Исрофчилик одат—қўймас,
Ур нафсига беғамнинг.

Кўрмадим деб ёлгон сўзлар
Кўриб туриб нуқсонни,
Хушёр қилиб қўйинг дўстлар
Бу бепарво инсонни...

ЮЛМАЛИКЛИКЛАР ТАШАББУСИ

Шу кунларда областимизнинг барча саноат корхоналари, кўчалари, транспорт ва адоқ ташкилотларида, колхоз-совхозларда КПСС Марказий Комитети, СССР Министрлар Совети, ВПСБ ва ВЛКСМ Марказий Комитетининг ишлаб чиқариш резервларидан унумли фойдаланиш ва халқ хўжалигида таътирдош тежамкорлик режимини кучайтириш хандоғи маъмури кенг муҳокама қилиниб қатор тадбирлар белгиланмоқда.

Яқинда Олмалиқ шаҳар назоратчиларининг мактуби муҳо-

кама қилишга бағишланган йиғилишлари бўлиб ўтди. Йиғилишда шаҳар халқ контроли комитетининг раиси Р. Шокировнинг доклады тингланди ва муҳокама қилинди. Йиғилиш

назашчилари шаҳарнинг барча назоратчиларига қарата мурожаат қабул қилдилар. Мурожаатда беш йиллик топишиқларнинг муваффақиятли бажариши, ишлаб чиқариш резервларидан унумли фойдаланиш ҳамда материал ва хомашёлардан тежаб-тергаб сарфлаш учун курашга даъват этилди.

А. ФАЙЗИЕВ.

БУЮК ҒАЛАБАНИНГ 25 ЙИЛЛИГИ ОЛДИДАН

Яна бир ярим ойдан сўнг совет халқи Улуғ Ватан урушида фашист Германияси устидан қозонилган жаҳоншумул тарихий ғалабанинг 25 йиллигини нишонлайди. Қонли жангларда совет кишилари ўз Ватанининг озодлиги ва мустақиллигини сақлаб қолдилар, Октябрь ғалабаларини ҳимоя қилдилар. Қаҳрамонона Совет Армияси Европанинг жуда кўп халқларини фашизм асоратидан халос этди.

Совет жангчисининг шонли йўли ўлмас жасоратлар билан тўла. Душман билан бўлган жангларда кўрсатган мислсиз мардлик ва жасурлиги учун 11 мингдан ортиқ жангчи, партизанларга Совет Иттифоқи Қаҳрамони деган юксак унвон берилди.

Уруш лавридаги мукофотлар орасида 1943 йил ноябрда таъсис этилган уч даражали Шухрат ордени алоҳида ўрин олади. Бу орден солдат шухрати учун бериладиган энг олий мукофот эди. Шухрат орденининг бутун уч даражасини 2200 киши олди. Юксак мукофотлар Совет Иттифоқи Қаҳрамони ва «Шухрат» орденининг тўла кавалерлари орасида талайгина ўзбекистонлик йигитлар ҳам бор.

«Тошкент ҳақиқати» редакциясида ана шу халқимизнинг содиқ фарзандларидан бир гуруҳи билан учрашув бўлди.

Ҳозир бу кишилар тинч меҳнат билан шуғулланишди. Бири пахтакор, бири бинокор, бири ўқитувчи, бошқалари партия ёки совет ходими. Уларнинг фронт кунлари ҳақидаги, қаҳрамонлик ва мардлик ҳақидаги ҳикоялари барча совет халқига хос бўлган умумий бир фазилатни социалистик Ватан, Коммунистик партия, Ленининг улуғ ишига чексиз садоқатни кўз олдимизда намойиш қилди.

ҚАҲРАМОНЛАР ХИЖОЯСИ

ҚУРБОНОВНИНГ ИККИ НОМИ

Нисёбонилик бу йигит урушга кўнглини бўлиб кетган. Украина ерида кўрсатган буюк жасорати учун ҳукумат унга Совет Иттифоқи Қаҳрамони Олтин юлдузини таъин қилди. Фронтдан ярадор бўлиб келиб, ҳаётини қайтадан бошлади. Юртин институтини, ундан сўнг эса педагогика олий ўқув yurtини тамомлади. Ҳозир Илҳом номи 14-мартда директорилик қилади, 20 йилдан буюн ёш авлодни тарбиялаб келади.

Қурбоновни айримлар Абдулла дейиша, айримлар Алексей деб чақиряшди. Нега шундай? Ўзбек йигити иккинчи ҳужжатларда қайд қилинган Алексей номи қайерда олган?

— Бу воқеа 1944 йилда бўлган эди, эслайди ўртоқ Қурбон. — Бизнинг 92-гвардиячи дивизиямиз ҳужум операцияларини давом эттира бориб, Украинанинг Николаевка қишлоғида тўхтаб қолди. Фашистлар бу ерда кучли мудофаа истеҳком қуришган эди. Мен дивизиянинг разведкачиси эдим. Бизга топшириқ беришди. Душман офицерини ёки бошқа бирон ҳужжатини қўлга тушириб «тиш» олиб келиш лозим эди.

Биз тўрт киши душманининг биринчи линиясидан ўтиб тўрт ёққа кетдик. Чеккароқча бир ўй бор экан, Унда 60 ёшлардаги аёлдан бошқа ҳеч ким йўқ экан.

— Фашистлар қайда? — сўрадим ундан. Аёл жавоб бериш ўрнига мени қараб кетди. Маълум бўлишича, кийинимдан у мени ҳам немис деб ўйлаган ва ҳалок бўлган болалари учун мендан аламини олаётган экан. Катта изтиробда қолган бу хотиннинг 6 боласи бўлган. Улардан бири партизан отрядларига қўшилиб кетган. Тўрт фарзанди, уч келинини одамхўр фашистлар отиб ташлаган, кейнакларини қудуққа ташлаб юборган экан.

Кампир мақсадимни тушунгандан сўнг, мени дархалар орасидаги бир пана жойга олиб келди. Бу ердан чорраха йўл яхши кузатилади. Чорраҳанинг ҳар томонида биттадан қорувул тураркан. Уларнинг қай вақтда аламини олиши, қайси соқчи қаерда турганини аниқлаш керак эди. Уч кун пойладим ва тўртинчи кун режани амалга оширдим. Қоғ ярим кечада мудраб соқчиликка келатган гитлерчинини найза билан уриб

ағдардим. Кийимини кийиб олиб, фашистлар жойлашган уйга кирдим. Йўлда папирос чекиб турган соқчинини эпчиллик билан гумдон қилдим. Ичкаридаги фашист офицерни мени кўриб нима қилишини билмай қолди. Уни ҳам саранжом қилиб, орденлари, погонларини юлиб, гардероб ичидан пиланишини ҳам олдим.

Бизнингга етди олтига бир километр қолганда оркамда қаттиқ тревота кўтарилди. Итлар тинимсиз аниқлар, ҳамма ёқни ваҳима босиб кетган эди.

— Дивизия командири олдида армия кўмондони генерал Н. Ф. Ватутин бор экан. Командир билан кўмондон мен олиб кетган пиланишдан хурсанд бўлиб кетишди. Чунки унда душман дивизиясининг қаерга жойлашгани, харакаат йўналиши бор экан.

— Иш деган мана бундай бўпти! — елкамга қоқиб эркалади кўмондон ва «Александр Невский» ни биласанми? — деб менига мурожаат қилди.

— Ана шу тарихий қаҳрамондек бўл, ўғлим! Бундан буюн сен Алексей деб атаймиз. Бу ном мендан сента эсдалик бўлиб қолсин...

— Шу-шу мени кулолдошлар «Алексей» деб чақиряшарди.

2 кундан кейин армиямиз қишлоқни овоз қилди.

— Мана кўмаклашган кампир подалда тирик қолган экан. У дивизия командирига душман соқчилари билан қандай олишганимиз айтиб берди.

Эртасига шахсий состав сафига тизилганда мени Совет Иттифоқи Қаҳрамони унвонига, кампирни эса «Кизил Байроқ» орденига тавсия этишганини маълум қилишди.

...Ўртоқ Қурбонга Олтин Юлдуз кийиёроқ топширилди. Негаки уни ҳалок бўлиб деб ҳисоблашган. Бу галнинг тағида жон бор эди: душманининг «Тигр» танкии оқоида ётган жангчининг устидан ўтиб, уни тупроқ остида қолдирган эди. Ярадор бўлган Қурбоннинг кейин госпиталларда даволаниш қишлоғига қайтиб келди. Ўзбек қишлоғида эса Абдулла қаёқда-ю, Алексей деган йигит қаёқда деб унинг қаҳрамонлигига гумонсираб юришди.

Эз ўтиб, куз келганда ҳақиқат тикланди. Узоқ теширувлардан сўнг Алексей Абдурахмоновнинг Қурбон Нисёбонлига қолқозини олди, секретари бўлиб чиқди. Қаҳрамонга мукофот топширилган кун бутун қишлоқда катта тантана бўлди.

— Фашист ола-Ватанимизга ҳиёнаткорона ҳужум қилган вақтда мен чегарада эдим, — эслайди Мўмин ака. — Ҳар бир қишлоқ ва шаҳар учун қаттиқ туриб қурашдик. Белорусиянинг Гомель, Минск, Ретово шаҳарлари учун бўлган жангларда актив қатнашдик. Москва яқинидаги Сухиничи шаҳрида бўлган жангда оғир яра-ланиб, госпиталга тушдим. Даво-ланиб яна фронтга бордим. Бу са-фар Сталинграднинг шимолида машхур 62-армия составида раз-ведкачи бўлиб жангга кирдим.

Иккинчи марта ярадор бўлган йигит уруши яна вақтинча тўхта-тишга мажбур бўлди. Сўнг 1-Ук-

раинга фронтни жангчилари билан душмани Берлингача қувиб борди.

Танк армиясининг бригада раз-ведкачиси Мўмин Каримов Укра-ина пойтахти Киевни овоз қилиш ва Днепр дарёсидан кечиш ўтиш-да кўрсатган жасорати учун 3-даражали Шухрат ордени билан мукофотланди. 1945 йил баҳорда эса Шухрат орденининг тўла ка-валери бўлди.

— Висла дарёсидан қандай ўт-ганимиз кўз олдимда турипти, — дейди содиқ разведкачи. — Биз 12-12 кишидан бўлиб, 3 гуруҳга бўлиниб, тунда «тиш» олиб келиш-га йўналиш бердик. Бизнинг маълумот-ларимиз дарёдан омон-эсон ўтиб олишга ёрдам берди. Қирғоқда қақшаётган жанг бўлди. Бу жанг-нинг фашистларнинг иккита «тигри» танкиа қарши граната билан ёндириб юбордим. Бу қаҳ-рамонлигим туфайли мени фахрли мукофот билан таъдирлаганимиз-га ҳақида ҳукуматимизнинг Фар-монини чиқди. Сўнгга Берлинни олишда, Прагани овоз қилишда қатнашганим учун, Ғалаба учун медаллари билан мукофотландим. Олий Бош кўмондон номидан 32 та ташаккурнома олдим.

Менга уруш йўлларида кўп юришга тўғри келди. Қаерда бўл-майини солдатларимизнинг жона-жон Ватанимиз учун фидокорлик билан жанг қилаётганликларини кузатардим. Чорак аср ўтган бўл-са ҳам, жасур разведкачи дўстлар-нинг Рол Довидович, Николай Во-боев, Виктор Карпановскийлар-нинг қаҳрамонлиги ҳеч қачон олд-имдан кетмайдди. Уларнинг учалови ҳам Совет Иттифоқи Қаҳрамо-ни унвонига сазовор бўлишган.

Улар билан ҳамон алоқа қилиб, кўришиб тураимиз. Мен Довидо-вич ва Вобоевни кўрган Новоси-бирскка бораман, улар эса меҳмон бўлиб бизнингга келишади. Ай-ниқса, ажойиб тохик йигити стар-ший сержант Хатовичнинг жасора-тига қойил қолардик. Ёш бўлса

ҳам гоётда тадбиркор эди. Шу-нинг учун бўлса керак унга ҳатто полк командирлигини ҳам ишониб топширишган. Урушдан 11 та жан-говар орден олиб қайтган. Офицер бўлмасда, Александр Невский, Кутузов орденларига сазовор бўл-ган. Яқинда фронтчи дўстим ме-никда меҳмон бўлди. Душманба-дан Тошкентга пахта териш ма-шиналарини олиб кетиш учун ке-лган экан.

Мўмин Каримовдек уччала Шухрат орденининг кавалери бўл-ган Тарафутдин Салоҳиддинов-нинг жанговар йўли ҳам қаҳра-монликларга тўла. Қўриқдан лозимкина бу йигитнинг шунчалик доворақлигига дафъатан ақлинг бовар келмайдди. Одер дарёсидан ўтиб, душманининг унсига қишло-қни қолданди бир воқеа унинг сира ёдидан ўчмайди.

— Урмонда қолган душман гуруҳлариники бизникиларга қар-ши ўқ узарди. Мен ва шофёр ик-кимиз уларнинг адабини беришга аҳд қилдик. Машинани пангага қўйиб, четда пулемёт билан кутиб ётдик. Фашистлар ротаси биз то-монга келаверди.

— Оти! — деди шергаим.

— Сабр қил, яқинроқ келиш-син.

— Улар жуда кўп-ку, бизни омон қўйишмайди.

— Қўрқма, улар бизни кўриш-мапти.

Фурсатни пойлаб тўсатдан ўт-очдик. Зарбани кутмаган фашист-лар довлариб қолди. Қўйлар о-раққа тумтаракча қоча бошла-ди. Уларни пулемёт билан териб ташладик. Нима қилишини билмай турганлари эса кўз олдимизда қулоқларини ташлаб қўйларни кўтаришди. Шу тарада иккимиз 45 фашист олдимишга солиб қисмага олиб келдик. Бир шик-паната, талайгина тўпоница ва бошқа қуроллар ҳам ўлжа олин-ди...

Бу жангдан сўнг менга 1-дара-жали Шухрат ордени, Гордонию-Кизил Юлдуз ордени берилди.

Олдимиш картани ёзиб, ва-зифани тушунтирдик. Даредан ке-чиб ўтгач, дархатнинг устига чи-қиб байроқни қадаш лозим эди.

Кечаси соат 3 да вазодим бил-лан сувдан кеча бошладим. Қор-гинмай ёғар, мўлдек сув баданни ачитарди. Душман бизни сезд-и кенкелли, устимиздан ўт ёдира бошладик. Ўнгитлар сувга шўн-гир, орқага қайтмас эди.

Амаллаб қирғоққа чиқиб олдик. 200 метрча юргач белгиланди да-рахтга дуч келдик. Унга тирмаш-дик. Совуқ эсамиз, дархатнинг шох-лари чирс-чирс синарди. Шар-пани биллиб фашистлар ракета от-ди. Лени дархатни маҳкам қучоқ-лагача қимир этмай турардим. Ниҳоят, душманининг мудофаа чи-ғини қаердан ўтганлигини топ-дим. Энди ана шу мудофаани ёриб ўтиш керак. Тонг ёришиб ол-ди, хавф ошиб бормоқда эди.

Меш устига ётиб олган жанг-чиларимиз биз кўрсатган жойдан дарёни кеча бошладик. Бу ора-да олдинги линиядаги душман меннинг вазодимга қарши ҳужум бошладик. Жангда 70 фашистан 42 тасини асир олиб, қолганини «жаҳаннам» га юбордик. Биз 4 ки-шини қолдик. Ленин қисм олдида турган вазифа муваффақиятла-адо этилди. Жанга ярадор бўлга-нимдан сўнг мени Москвага, гос-питалга жўнатишди...

Рота командири Рем Абзаловга эса қаҳрамонлик Олтин юлдузи жанг майдонининг унда топи-рилган. Ўртоқ Абзалов қардош Венгрия тупроғини фашистлардан тозалашда алоҳида намуна кўр-сатди. Унинг ротаси қисмдаги энг ном чиқарган рота эди.

— 1944 йилини, кишида, — эслайди Рем Абзалович. — Ду-

шманинг нариги ёғига ўтиш ҳақи-да буйруқ олдик. Душман қирғоқ-нинг ҳаммасини миналаштирган эди. Ёмғир ёғиб миналар сув ости-да қолди. Биз балиқчиларнинг қа-йиқларида дарёнинг ўнг қирғоғи-га чиқиб унинг олдинги траншея-ларига яқинлашдик. «Ура!» садо-лари остида автоматдан ўт очдик.

Фашистлар катта талафот кўр-ди. 150 та яқин босқинчини асир олдик. Каттагина техникаси, ар-тиллерия ва тўпаларини қўлга ту-ширдик.

Мудофаанинг олдинги линияси

наришда бир ҳафта ичида 28 марта учганам. Биз омондан туриб душманининг қочибгана йўл қўйма-ганимиз.

Бу ердаги жангда ажойиб ўзбек генерали Собир Раҳимов қаҳра-монона ҳалок бўлган эди.

— Собир акамнинг қўшинлари-га илгари ҳам кўмаклашган эдим. Унинг дивизияси Гроздненни иш-тоқ қилган. Мен бу шаҳар усти-га олти марта учиб борганман.

Эшонқуловнинг маҳорати айниқ-са Варшавадан 150 километрга шимолроқдаги фашистларнинг ҳарбий заводидаги яқсон қилиш операциясида яққол намоён бўл-ди. 150 та ишурчи самолёт ўт-тиз икки гуруҳга бўлиниб омон-га кўтарилиди. Гуруҳлардан би-рига ўзбек лочини командири эди. Душман зенит тўпаларидан ўт очиб мўлжални ҳимоя қилаётган эди, ленин гуруҳи зенит тўпари-га қарши тўғри маневр олишти, мўлжал устига чиқди ва шўнгиб унга атака қилди.

Бир шунингидея Эшонқуловнинг самолёти шикаст еди. Учувчи шик-астланган самолётда иккинчи марта шунгиди, самолётни тикка-нига учуриб ўқ узди, ларовончи-нидан чиқарди ва икки вагонни ёндириб юборди. Буйруқни аёло дармада бажариб, аэродромга қайтиб келди.

1945 йил 18 августда — Ҳар-бий Ҳаво Флоти байрами кунини «Правда» газетасида СССР Олий Совети Президиумининг Фармони инди. Тўрт авиатор фахрий ун-вонини олганлиги маълум бўлди. Ҳамшаҳарларимиз қаҳрамонлик ту-воҳмасини генерал К. А. Вер-шинининг ўзи топширди.

— Қани, тушмаймизми, — дей-ди ўқчи Азаматов. (Бу йигит мен билан 90 мартача бирга учган эди).

— Чарчадим, мени тинч қўй, — жавоб қилдим унга.

— Доктолар келиб ёрдам бер-гандан сўнг қўзимни очдим.

Дангич операциясини бажа-

ришда бир ҳафта ичида 28 марта учганам. Биз омондан туриб душманининг қочибгана йўл қўйма-ганимиз.

Бу ердаги жангда ажойиб ўзбек генерали Собир Раҳимов қаҳра-монона ҳалок бўлган эди.

— Собир акамнинг қўшинлари-га илгари ҳам кўмаклашган эдим. Унинг дивизияси Гроздненни иш-тоқ қилган. Мен бу шаҳар усти-га олти марта учиб борганман.

Эшонқуловнинг маҳорати айниқ-са Варшавадан 150 километрга шимолроқдаги фашистларнинг ҳарбий заводидаги яқсон қилиш операциясида яққол намоён бўл-ди. 150 та ишурчи самолёт ўт-тиз икки гуруҳга бўлиниб омон-га кўтарилиди. Гуруҳлардан би-рига ўзбек лочини командири эди. Душман зенит тўпаларидан ўт очиб мўлжални ҳимоя қилаётган эди, ленин гуруҳи зенит тўпари-га қарши тўғри маневр олишти, мўлжал устига чиқди ва шўнгиб унга атака қилди.

Бир шунингидея Эшонқуловнинг самолёти шикаст еди. Учувчи шик-астланган самолётда иккинчи марта шунгиди, самолётни тикка-нига учуриб ўқ узди, ларовончи-нидан чиқарди ва икки вагонни ёндириб юборди. Буйруқни аёло дармада бажариб, аэродромга қайтиб келди.

1945 йил 18 августда — Ҳар-бий Ҳаво Флоти байрами кунини «Правда» газетасида СССР Олий Совети Президиумининг Фармони инди. Тўрт авиатор фахрий ун-вонини олганлиги маълум бўлди. Ҳамшаҳарларимиз қаҳрамонлик ту-воҳмасини генерал К. А. Вер-шинининг ўзи топширди.

— Қани, тушмаймизми, — дей-ди ўқчи Азаматов. (Бу йигит мен билан 90 мартача бирга учган эди).

— Чарчадим, мени тинч қўй, — жавоб қилдим унга.

— Доктолар келиб ёрдам бер-гандан сўнг қўзимни очдим.

Дангич операциясини бажа-

ришда бир ҳафта ичида 28 марта учганам. Биз омондан туриб душманининг қочибгана йўл қўйма-ганимиз.

Бу ердаги жангда ажойиб ўзбек генерали Собир Раҳимов қаҳра-монона ҳалок бўлган эди.

— Собир акамнинг қўшинлари-га илгари ҳам кўмаклашган эдим. Унинг дивизияси Гроздненни иш-тоқ қилган. Мен бу шаҳар усти-га олти марта учиб борганман.

Эшонқуловнинг маҳорати айниқ-са Варшавадан 150 километрга шимолроқдаги фашистларнинг ҳарбий заводидаги яқсон қилиш операциясида яққол намоён бўл-ди. 150 та ишурчи самолёт ўт-тиз икки гуруҳга бўлиниб омон-га кўтарилиди. Гуруҳлардан би-рига ўзбек лочини командири эди. Душман зенит тўпаларидан ўт очиб мўлжални ҳимоя қилаётган эди, ленин гуруҳи зенит тўпари-га қарши тўғри маневр олишти, мўлжал устига чиқди ва шўнгиб унга атака қилди.

наришда бир ҳафта ичида 28 марта учганам. Биз омондан туриб душманининг қочибгана йўл қўйма-ганимиз.

Бу ердаги жангда ажойиб ўзбек генерали Собир Раҳимов қаҳра-монона ҳалок бўлган эди.

— Собир акамнинг қўшинлари-га илгари ҳам кўмаклашган эдим. Унинг дивизияси Гроздненни иш-тоқ қилган. Мен бу шаҳар усти-га олти марта учиб борганман.

Эшонқуловнинг маҳорати айниқ-са Варшавадан 150 километрга шимолроқдаги фашистларнинг ҳарбий заводидаги яқсон қилиш операциясида яққол намоён бўл-ди. 150 та ишурчи самолёт ўт-тиз икки гуруҳга бўлиниб омон-га кўтарилиди. Гуруҳлардан би-рига ўзбек лочини командири эди. Душман зенит тўпаларидан ўт очиб мўлжални ҳимоя қилаётган эди, ленин гуруҳи зенит тўпари-га қарши тўғри маневр олишти, мўлжал устига чиқди ва шўнгиб унга атака қилди.

Бир шунингидея Эшонқуловнинг самолёти шикаст еди. Учувчи шик-астланган самолётда иккинчи марта шунгиди, самолётни тикка-нига учуриб ўқ узди, ларовончи-нидан чиқарди ва икки вагонни ёндириб юборди. Буйруқни аёло дармада бажариб, аэродромга қайтиб келди.

1945 йил 18 августда — Ҳар-бий Ҳаво Флоти байрами кунини «Правда» газетасида СССР Олий Совети Президиумининг Фармони инди. Тўрт авиатор фахрий ун-вонини олганлиги маълум бўлди. Ҳамшаҳарларимиз қаҳрамонлик ту-воҳмасини генерал К. А. Вер-шинининг ўзи топширди.

— Қани, тушмаймизми, — дей-ди ўқчи Азаматов. (Бу йигит мен билан 90 мартача бирга учган эди).

— Чарчадим, мени тинч қўй, — жавоб қилдим унга.

— Доктолар келиб ёрдам бер-гандан сўнг қўзимни очдим.

Дангич операциясини бажа-

ришда бир ҳафта ичида 28 марта учганам. Биз омондан туриб душманининг қочибгана йўл қўйма-ганимиз.

Бу ердаги жангда ажойиб ўзбек генерали Собир Раҳимов қаҳра-монона ҳалок бўлган эди.

— Собир акамнинг қўшинлари-га илгари ҳам кўмаклашган эдим. Унинг дивизияси Гроздненни иш-тоқ қилган. Мен бу шаҳар усти-га олти марта учиб борганман.

Эшонқуловнинг маҳорати айниқ-са Варшавадан 150 километрга шимолроқдаги фашистларнинг ҳарбий заводидаги яқсон қилиш операциясида яққол намоён бўл-ди. 150 та ишурчи самолёт ўт-тиз икки гуруҳга бўлиниб омон-га кўтарилиди. Гуруҳлардан би-рига ўзбек лочини командири эди. Душман зенит тўпаларидан ўт очиб мўлжални ҳимоя қилаётган эди, ленин гуруҳи зенит тўпари-га қарши тўғри маневр олишти, мўлжал устига чиқди ва шўнгиб унга атака қилди.

Бир шунингидея Эшонқуловнинг самолёти шикаст еди. Учувчи шик-астланган самолётда иккинчи марта шунгиди, самолётни тикка-нига учуриб ўқ узди, ларовончи-нидан чиқарди ва икки вагонни ёндириб юборди. Буйруқни аёло дармада бажариб, аэродромга қайтиб келди.

1945 йил 18 августда — Ҳар-бий Ҳаво Флоти байрами кунини «Правда» газетасида СССР Олий Совети Президиумининг Фармони инди. Тўрт авиатор фахрий ун-вонини олганлиги маълум бўлди. Ҳамшаҳарларимиз қаҳрамонлик ту-воҳмасини генерал К. А. Вер-шинининг ўзи топширди.

— Қани, тушмаймизми, — дей-ди ўқчи Азаматов. (Бу йигит мен билан 90 мартача бирга учган эди).

— Чарчадим, мени тинч қўй, — жавоб қилдим унга.

— Доктолар келиб ёрдам бер-гандан сўнг қўзимни очдим.

Дангич операциясини бажа-

ришда бир ҳафта ичида 28 марта учганам. Биз омондан туриб душманининг қочибгана йўл қўйма-ганимиз.

Бу ердаги жангда ажойиб ўзбек генерали Собир Раҳимов қаҳра-монона ҳалок бўлган эди.

— Собир акамнинг қўшинлари-га илгари ҳам кўмаклашган эдим. Унинг дивизияси Гроздненни иш-тоқ қилган. Мен бу шаҳар усти-га олти марта учиб борганман.

Эшонқуловнинг маҳорати айниқ-са Варшавадан 150 километрга шимолроқдаги фашистларнинг ҳарбий заводидаги яқсон қилиш операциясида яққол намоён бўл-ди. 150 та ишурчи самолёт ўт-тиз икки гуруҳга бўлиниб омон-га кўтарилиди. Гуруҳлардан би-рига ўзбек лочини командири эди. Душман зенит тўпаларидан ўт очиб мўлжални ҳимоя қилаётган эди, ленин гуруҳи зенит тўпари-га қарши тўғри маневр олишти, мўлжал устига чиқди ва шўнгиб унга атака қилди.

Бир шунингидея Эшонқуловнинг самолёти шикаст еди. Учувчи шик-астланган самолётда иккинчи марта шунгиди, самолётни тикка-нига учуриб ўқ узди, ларовончи-нидан чиқарди ва икки вагонни ёндириб юборди. Буйруқни аёло дармада бажариб, аэродромга қайтиб келди.

1945 йил 18 августда —

